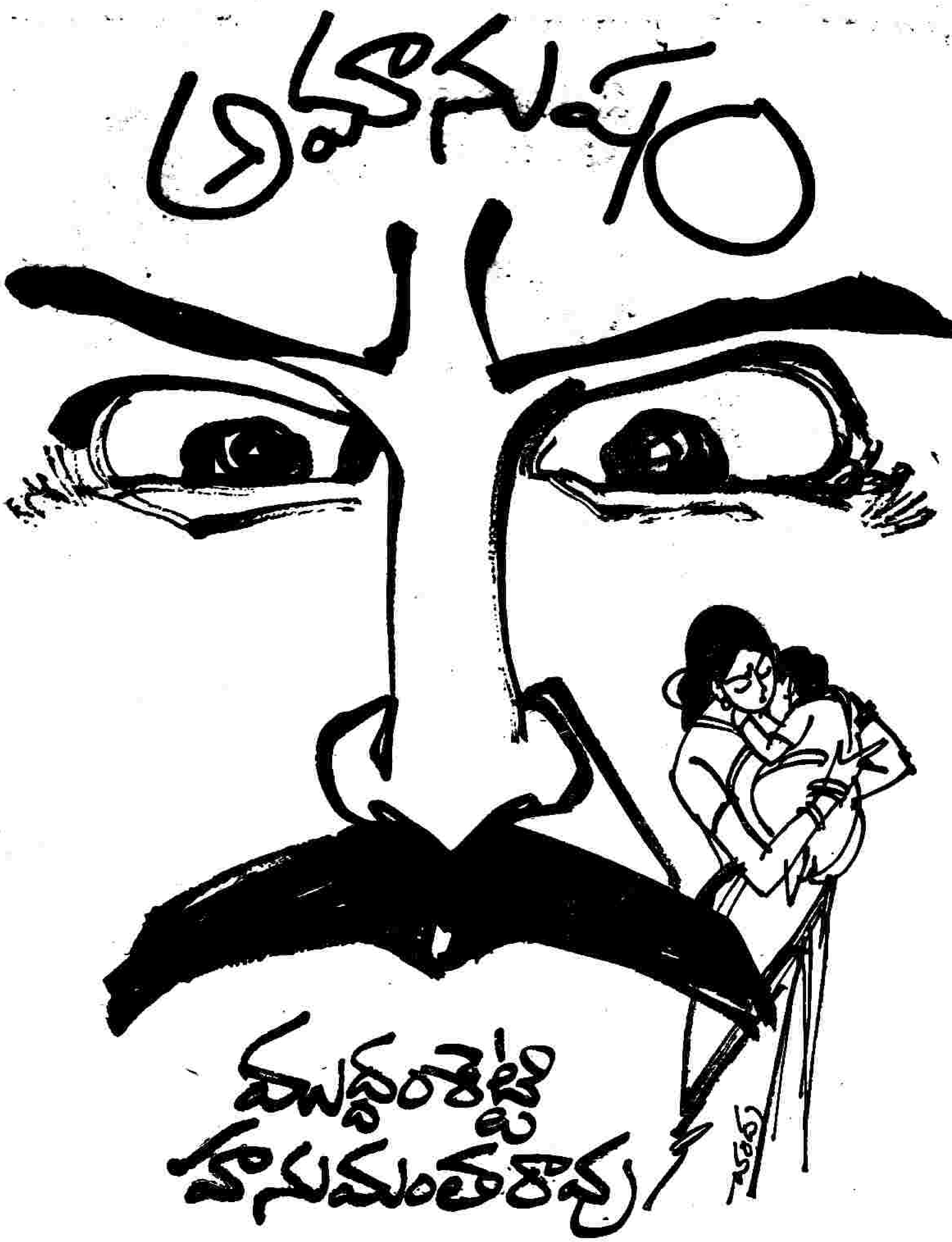

ఉదయం ఎనిమిది కావస్తోంది. కూరగాయలు తీసుకురాడానికి మార్కెట్‌కి వెళ్ళాను. మెయిన్ గేటుముందు ఓ దృశ్యం నా కళ్ళను ఆకర్షించింది.

బాగా మాసివున్న బట్టమీద ఓ చంటివాడు 'కేర్' 'కేర్' మంటున్నాడు. ఆ పసిపాప వయసు సుమారు సంవత్సరం వుంటుందేమో. పసిపాప ప్రక్కనే కూర్చున్న ఓ బక్కపలుచని వ్యక్తి రుద్ధస్వరంతో అంటున్నాడు.

"తల్లిలేని పిల్లవాడు బాబూ, పాలులేక విలవిల్లాడిపోతున్నాడు దయదల్చి ధర్మం చెయ్యండి బాబూ," అని. ఆ ప్రాధేయత గుండెల్ని కరిగించేలా వుంది.

పసివాణ్ణి చూస్తుంటే, బక్కపలుచని

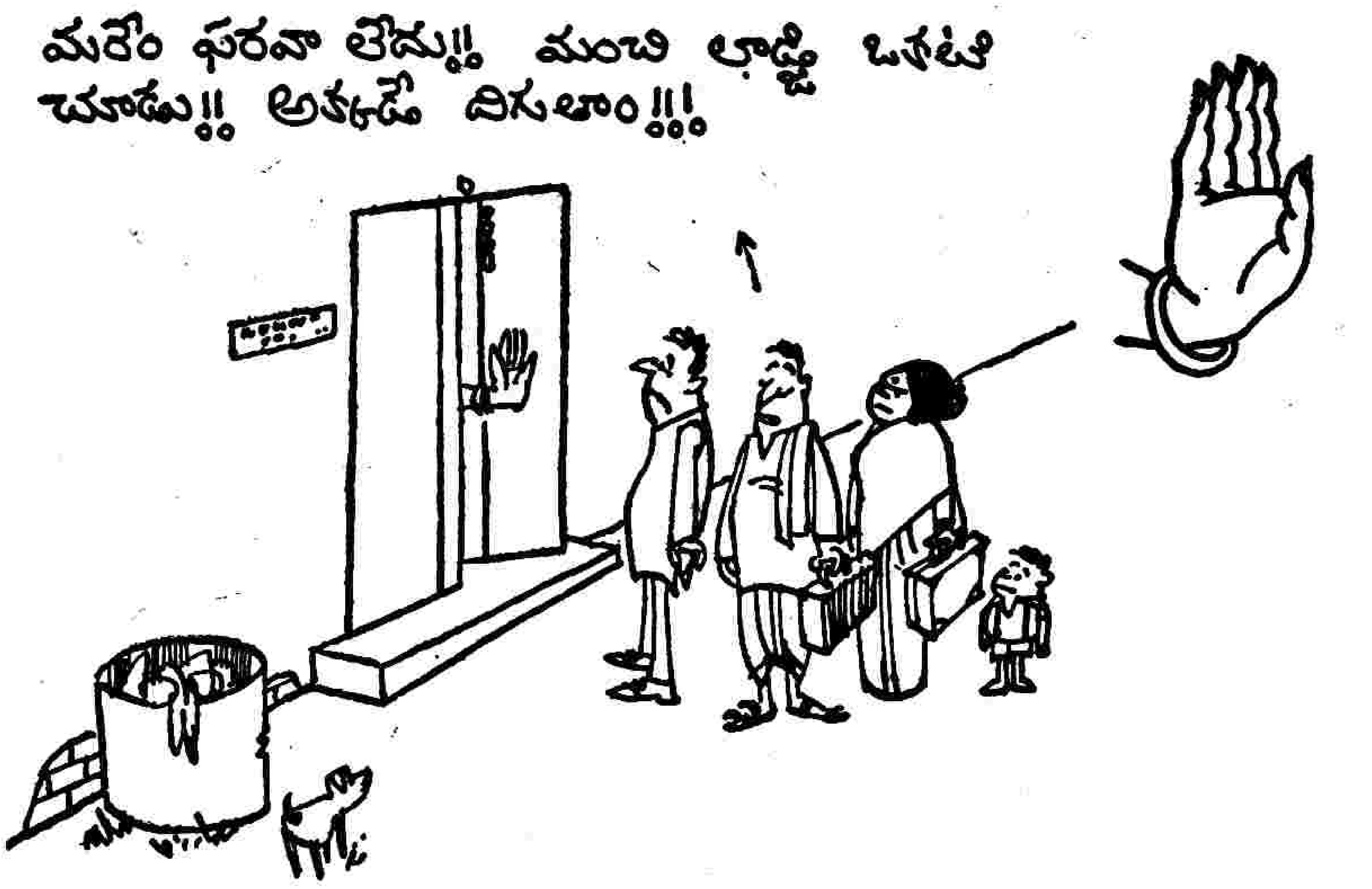

వ్యక్తి చెబుతోంది నిజమనిపిస్తోంది మేలిమి బంగారు వర్చస్సు, మట్టికొట్టుకు పోయివుంది. విశాల ఫాలభాగంగల ఆ కుర్రాడు, ఆరోగ్యంగా వుండివుంటే, యెంతో ముచ్చటగా, మురిపెంగా వుండేవాడనిపిస్తోంది, చూసేవాళ్ళకి. ఇప్పుడు వాడి ఆకారం చూస్తేనే జాలిపుడుతుంది. శరీరంమీద ఆచ్ఛాదనం లేదేమో, కేవలం అస్థిపంజరమే అగుపిస్తోంది. 'కేర్' 'కేర్' మంటున్నా, అవి చాలా హీనస్వరంలో వినవస్తోంది. ఏడవడానికయినా శక్తి లేనట్టుంది వాడి స్థితి చూస్తే. వాడి పొట్ట మీద నయాపైసంత పుట్టుమచ్చ కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తోంది.

ఆ పసివాడి స్థితి, నాకెంతో జాలి కలిగించింది. అంత చక్కనివాడు, బంతిలావుండి, చూసేవాళ్ళకి మురిపెం కలిగించే ఆ వయస్సులో తల్లిని పోగొట్టుకుని, క్షీణించిపోతున్నందుకు, యెవరికయినా సానుభూతి కలుగుతుంది. ఎంత జాలిపడినా, యెన్ని అనుకున్నా చెయ్యగలిగింది యేముంది గనుక? జేబులోంచి ఓ పదిపైసల బిళ్ళతీసి, ఆ గుడ్డ మీద పడేశాను. కనీసం, ఆ పదిపైసలు పసిపాపకు అవసరమయ్యే పాలు కొనేందుకు, ఒకభాగంగా ఉపయోగపడొచ్చునన్న తృప్తి నాలో మిగిలింది. ఆ తృప్తితో మార్కెట్టు లోపలికి నడిచాను. ఆ పసివాడి దీనావస్థ, నా కళ్ళల్లో యింకా మెదుల్తూనే వుంది. ఇటువంటి దురదృష్టవంతులు యింకెంతమంది వున్నారో ననిపించింది.

కూరగాయలు కొనుక్కుని తిరుగు ముఖం పట్టాను. గేటుదగ్గర పెద్ద గుంపు గుమిగూడి వుంది. ఏం జరిగి వుంటుందో, అర్థంకాలేదు. ఒక అనుమానం మాత్రం నా అంతరంగంలో మెదిలింది—ఆ పసిపాప ప్రాణం వదిలాడో యేమోనని! అదీ అయ్యుండొచ్చు. వాడి పరిస్థితి అట్లాగేవుంది. అప్రయత్నంగా నా నడకలో వేగం హెచ్చింది. గుంపు దగ్గరికి చేరుకున్నాను.

"ఏమయ్యిందండీ?" అక్కడ చేరిన ఓ వ్యక్తిని అడిగాను, ఆతృతను ఆపుకోలేక.

అతడు భారంగా ఓ నిట్టూర్పు వదిలి యిలా చెప్పాడు:

"ఇంకేమవుతుందండీ? కాలమహిమ. మనిషిలో మానవత్వం నశించిపోతే యిట్లాంటి సంఘటనలే జరుగుతయ్. ఎవడో ఓ దొంగవెధవ, అభం శుభం యెరగని ఓ పసికందును దొంగతనంగా యెత్తుకొచ్చి, వాణ్ణి అస్థిపంజరం చేసేసి వాడికి తల్లిపోయిందని, పాలులేక అలమటించిపోతున్నాడని, దొంగ యేడుపు యేడుస్తూ, మనలాంటి వాళ్ళందరి సానుభూతిని చూరగొంటూ, నాలుగు డబ్బులు గడించి, వాడి పొట్ట నింపుకుంటున్నాడు. మనకేంతెలుసు, యిందులోని రహస్యం? పసివాడిపట్ల జాలితో, మనకితోచింది ధర్మం చేస్తున్నాం. కాని, అన్యాయంచేసి యెన్నాళ్లు మనందరి కళ్లూ మూయగలడు చెప్పండి? పసివాడి అదృష్టవశాత్తూ, ఆ పసిపాప తలిదండ్రులు, పాప అన్వేషణలో ఊరూరూ తిరుగుతూ, ఈ ఊరొచ్చారు. ఆ దొంగ పాపం పండింది గాబట్టి, వాళ్ళ మార్కెట్టుకి రావడం తటస్థించింది. ఆ పసివాణ్ణి ఈ నరరూప రాక్షసుడు ఎంతగా ఆకలితో మాడ్చేసి అస్థిపంజరం చేసినా కన్నతల్లి తనకొడుకుని యిట్టే పసిగట్టింది. అదిగో చూడండి, ఆ తల్లి ఆ పసివాణ్ణి యెలా హృదయానికి హత్తుకుందో!"

అంతా విని ఆశ్చర్యపోయాను. నాకింక వినే ఓపిక లేకపోయింది. గుంపును చీల్చుకుని, లోపలికి వెళ్ళాను. క్షణం క్రితం వరకూ ప్రాధేయపూర్వకంగా ధర్మం చెయ్యమని అర్థిస్తూవుండే ఆ బక్కపలుచని దొంగవెధవను, ఒకాయన పట్టుకుని ఎడాపెడా వాయిస్తున్నాడు. ఆ ప్రక్కనే ఓ యువదంపతులు నిల్చుని వున్నారు. ఆ స్త్రీ పసిపాపను హృదయానికి హత్తుకుంటూయేడుస్తోంది. ఆ దృశ్యంచూసి నా మనస్సు మంచుముక్కలా కరిగిపోయింది.

"పొట్టమీద పుట్టుమచ్చ వుండటం యెంతో వుపకరించిందండీ. లేకుంటే, మా బాబు మాకు శాశ్వతంగా దూరమయ్యేవాడేమో. వాణ్ణి ఆకలితో మాడ్చి, రూపాన్నే మాడ్చేశాడీ రాక్షసివెధవ.." కసిగా అన్నాడు, పసిపాపతండ్రి, ఒక ముసలివ్యక్తితో.

"నిజంగా మీరు అదృష్టవంతులేనండీ, లేకుంటే, మీరు యీ ఊరు రావడ మేమిటి, వడిగా మార్కెట్టుకి రావడ మేమిటి, మీ పసివాడు హఠాత్తుగ అగు పించడమేమిటి? అంతా దైవసంకల్పమే అనుకోండి. ఇంతకీ ఈ దొంగవెధవ మీవాణ్ణి యెలా తస్కరించాడండీ?" ప్రశ్నించాడా ముసలాయన.

"అదే మాకూ అర్థంకాలేదండీ. ఎల్లప్పుడూ మావాణ్ణి ఇంట్లోనే వుంచే వాళ్ళం. మా ఆవిడో, లేక మా పని మనిషో, దగ్గరుండేవారు. ఏ పరిస్థితుల్లో వీడెత్తుకెల్లాడో, మా ఊహకి అందని విషయమయ్యింది," అన్నాడా తండ్రి.

"ఆ విషయాన్ని వీడినోటనేచెప్పిద్దా మండీ" అంటూ, దొంగను పట్టుకుని వున్న వ్యక్తి, వాడి పొట్టమీద బలంగా ఓ గుద్దు గుద్దాడు.

"అమ్మో! చచ్చాను బాబోయ్." బాధతో మూలిగాడు దొంగ.

"చెప్పరా వెధవా, ఈ పసివాణ్ణి యెలా దొంగిలించావు?" అన్నాడు వాణ్ణి పట్టుకున్నవ్యక్తి.

ఆ దొంగ, చెప్పకుండా వుంటే,తన ఒళ్ళు హూణంఅవుతుం దనుకున్నాడు గామోసు, వుపేక్షించకుండా చెప్పేళాడు.

"పనిమనిషి, యీ పసివాణ్ణి ఆడి స్తోంది బాబూ, చుట్టుప్రక్కల యింకె వ్వరూ లేరు. దగ్గరగావెళ్ళి దాహమే స్తుంది, మంచినీళ్ళు కావాలన్నాను. పని మనిషి లోపలికెళ్ళిందండీ, పసివాణ్ణి వదిలేసి. అంతే! పసివాణ్ణి తువ్వాళ్ళో చుట్టి, నాదారిననేను వచ్చాను, పరుగు నడకల్తో. ఇంకెక్కడా ఆగకుండా, ఆ ఊర్నించే బయటపడ్డాను. కడుపు నింపు కోడానికి మరో మార్గంలేక, ఈ దారి పట్టాను బాబూ. మరెప్పుడూ యిటువంటి పని చెయ్యనండీ!" ప్రాధేయ పూర్వ కంగానే అన్నాడు వాడు.

"నీ కడుపు నింపుకోడానికి, యింతటి నీచపుపనికి పూనుకున్నావురా వెధవా! తలిదండ్రుల్నుంచి ఈ పసికందును వేరు చెయ్యడానికి, నీ కెట్లా మన సొప్పిందిరా?" అంటూ మరోటి చెంప మీద తగిలించాడు, ఆ వ్యక్తి.

అన్నింటికీ సిద్ధపడినవాళ్ళు,యెన్ని దెబ్బలుతిన్నా, వాళ్ళకి లెఖ్ఖేవిఁటి? ఇటు వంటి దెబ్బలు అంతకు ముందెన్ని తిన్నాడో, యేవిఁటో!

"ఈ రాక్షసుడి దగ్గర యిటువంటి పసిపాపలు యింకెంతమందున్నారో అడగండి ముందు..." అక్కడున్న మరో వ్యక్తి అన్నాడు. అతనికి ఆ సందేహం రావడం సబబుగానే వుంది మరి.

"చెప్పరా వెధవా! ఇటువంటి పసి పాపలు నీదగ్గర యింకా యెంతమందు న్నారు? నిజంచెప్పకపోతే, యిక్కడే నీ ప్రాణాలు తీస్తాను." అంటూ పెద

రెక్కలు విరిచి, వీపుమీద బలంగా ఓ గుద్దుగుద్దాడు మళ్ళీ ఆ వ్యక్తి.

"బాబోయ్ చచ్చాను..." యేడుస్తూ అన్నాడా దొంగ.

"చావడానికి యింకా టయిముందిలే. ముందు చెప్పు, యెంతమంది వున్నారో?"

"నాదగ్గరింకెవళ్లూ లేరండీ. నిజం చెప్తున్నాను. ఇంతకుముందో పసివాడు వుండేవాడు..."

"వాణ్ణీ యిట్లాగే తీసుకొచ్చావా?"

"ఔను బాబూ!"

"వాడిప్పుడెక్కడున్నాడు?"

దొంగ చప్పున సమాధానం చెప్ప లేదు. సమాధానం చెబితే యేమవుతుందో వాడికి తెలుసు. అందుకే ఆపాద మస్తకం వణికిపోతూ, మౌనంగా వుండి పోయాడు.

"చెప్పవేంరా రాస్కెల్?" చెంప చెళ్ళుమంది.

దొంగకి కళ్ళు చిమ్మ చీకట్లు క్రమ్మేసయ్ చెప్పకతప్పదనుకున్నాడు.

"ఇప్పుడు లేడుబాబూ, చచ్చి పోయాడు." మెల్లగా చెప్పాడు.

పసిపాపను యెత్తుకునివున్న ఆ తల్లి గుండెలు ఝల్లుమన్నయ్. బహుశా తాము ఈరోజు తమ బిడ్డని చూసి వుండకపోతే, వీడిగతీ అంతే అయ్యిండే దేమో ...... అనుకుంటూ, అలా వూహించడానికే భయపడింది.

"ఏంరా? నువ్వు బ్రతకడంకోసం, నీ పొట్టనింపుకోవడంకోసం, ఆ పసివాణ్ణి ఆకలితో చంపావు, అంతేనా! నిన్నేం చేసినా పాపంలేదురా దుర్మార్గుడా!" అంటూ ఎడాపెడా మళ్ళీ వాయించాడు, వాణ్ణి పట్టుకున్న వ్యక్తి.

అంతా వింటున్న ఇక్కడ చేరిన వాళ్ళందరికీ ఆ దొంగ వెధవఅమానుషపు చర్యకు, వాడి మీద వల్లమాలిన వుక్రోషం వచ్చింది. అందరికళ్లూ వాడి కేసి ఎర్రగాచూశాయి. నాకూ కోపం వచ్చింది. ఇంత అమానుషమైన పని చేసిన ఆ దొంగవెధవను క్షమించకూడ దనిపించింది.

"ఇటువంటి క్రూరమైన పనులు యింకెప్పుడూ చెయ్యకుండాజ్ఞాపకంవుండి పోయేలా కీళ్ళు విరిచేయాలి" అన్నాను తమాయించుకోలేక.

"కొట్టండి ..తన్నండి..." అంటూ అక్కడ చేరిన వాళ్ళంతా తలో చెయ్యి వాడిమీద వేశారు.

'అమ్మో' 'బాబోయ్' అంటున్నాడు. అంతలోనే అక్కడికి యిద్దరు రక్షక భటులొచ్చారు. "ఏమయ్యింది?" అంటూ.

అంతా విన్నాక, ఆ దొంగ వెధవను పెడరెక్కలు విరిచికట్టి, "మీరుకూడా పోలీస్‌స్టేషనుకు ఓ సారి రావాలి సార్. అక్కడ స్టేట్‌మెంటు తీసుకుని పంపి వేస్తాం," అంటూ ఆ పసివాడి తలి దండ్రులతో చెప్పారు.

"పదండి..." అంటూ పసివాడి తండ్రి ముందుకుసాగాడు. పసివాణ్ణి యెత్తుకున్న తల్లి భర్తను అనుస రించింది.

దొంగవాణ్ణి రక్షకభటులు తీసుకు పోయి వాన్‌లో యెక్కించారు. తలి దండ్రులుకూడా వాన్ ముందు సీట్లో కూచున్నారు. వాన్ కదిలింది.

"చాలా అదృష్టవంతులు. పోయిన పిల్లాడు దొరికాడు..." అన్నాడు ముసలాయన.

"గొప్ప అదృష్టవంతులండీ! ఈ రోజు వాళ్ళు చూడకపోతే, ఆ పసివాడు వాళ్ళకి శాశ్వతంగా దూరమయ్యేవాడు. పాపం, యిన్నిరోజులు ఆ తలిదండ్రులు అనుభవించిన ఆవేదన తల్చుకుంటే, బాధనిపిస్తోంది. అయినా, రోజులు యెంత చిత్రంగా మారిపోతున్నాయో చూడండి. క్రమంగా మానవత్వం నశించిపోతోంది. రాతియుగంనాటి మనుష్యుల కంటె అనాగరికంగా యీనాటి మనుష్యు లెందుకు తయారవుతున్నారో, వూహ కందడంలేదు" అన్నాను.

"మనిషిలో స్వార్థం, సోమరితనం పెరిగిపోతూ వుంటే, యిటువంటి అనర్థాలే కలుగుతాయండీ!" అన్నా డాకాయన.

ఒక్కొక్కరూ అక్కణ్ణించి జారు కున్నారు. నేనూ ఇంటికేసి బయల్దేరాను. నాకింకా ఆ పసివాడి ఆకారం గుర్తు కొస్తూనేవుంది. ఆ దొంగవెధవ ప్రాధేయపడ్డం, యింకా చెవుల్లో గింగురు మంటూనేవుంది. ఎవర్ని నమ్మడం? ఎవర్ని శంకించడం! ఏది నిజం? ఏది అబద్ధం?... ఎలా తెలుసుకోవడం?" అన్న ప్రశ్నలు నాలో ఉదయించి, వుక్కిరిబిక్కిరి చేశాయి.

అప్పట్నుంచి, అటువంటి వాళ్ళెవరు అగుపించినా, నాలో యేదో అనుమానం పీకుతూనే వుండేది. కాని, యేంచెయ్యడం? అనుమానంతో, అందర్నీ నిలవేసి అడగలేంకదా? అయితే, అటువంటి వాళ్ళను చూసినపుడు, సానుభూతి ప్రకటించడం మానేసాను. అదే నేను చెయ్యగలిగింది మరి!